

Mál nr. 95/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 14. mars 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 14. apríl 2023, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarthugasemdir M, dags. 19. apríl 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi hinn 14. ágúst 2020 slasast við störf sín hjá X. Er slysið átti sér stað hafði M verið við vinnu frá því kl. 5 að morgni, eða í rúmar fjórtán klukkustundir. Verið var að þrifa aðgerðaraðstöðu fyrir bolfisk og var hlutverk M að þrifa færiband við aðgerðarlínuna. Pallar eru við línuna sem staðið er á við vinnsluna og eftir henni gengur færiband með skóflum ofan í þvottakari. Hægt er að lyfta færibandinu upp úr þvottakerinu við þrif. M steig upp á einn af pöllum þegar færibaldið var enn í gangi á meðan annar starfsmaður fór að slökkva á því. Skyndilega kræktist ein skúffan í vinnuhanska M og dró vinstri hendi hennar eftir færibandinu þannig að baugfingur klemmdist illa. Vegna þessa hefur M gert kröfu í ábyrgðartryggingu X á grundvelli þess að vinnuaðstæðum og fyrirkomulagi vinnu, verklagi, þjálfun og verkstjórn hafi í veigamiklum atriðum verið verulega ábótavant. Á því beri X ábyrgð á grundvelli almennrar sakarreglu skaðabótaréttar og reglu um vinnuveitendaábyrgð. Máli sínu til stuðnings vísar M til ákvæða laga nr. 46/1980 og reglugerðar nr. 367/2006 auk dóma Landsréttar.

V hefur hafnað bótaskyldu úr frjálsri ábyrgðartryggingu X vegna slyssins á grundvelli þess að slysið verði fremur rakið til óhappatilviljunar en ekki sakar sem X verði talinn bera skaðabótaábyrgð á. Vísar V til þess að M var full meðvituð um aðstæður og stóð það henni næst að sýna eðlilega aðgát miðað við aðstæður. Hún hafi hlotið nýliðabþjálfun líkt og aðrir starfsmenn og hafði áður sinnt þrifum á færiböndum við vinnu sína þótt það hafi ekki verið þetta tiltekna færiband. Þá mótmælir V því að slysið megi rekja til þess að öryggisbúnaður eða persónuhlífar M hafi verið ófullnægjandi eða ekki veitt fullnægjandi vörn vegna vinnu við þrif á færibaldi.

Í viðbótarthugasemdum sínum vísar M til þess að í áhættugreiningu X sé ekki tekið með skýrum hætti á þeim verkþætti sem M var að sinna þegar slysið varð. Hefði Vinnueftirlitinu verið tilkynnt um slysið þegar það varð megi gera ráð fyrir að rannsókn þess hefði m.a. beinst að þessu atriði, sem og því hvort það geti talist eðlilegt og öruggt verklag að lyfta færibandinu upp áður en slökkt var á því. X og V verði að bera hallan af hugsanlegum sönnunarskorti hvað þetta varðar.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort tjón M megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X eða starfsmanna þess, þannig að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu X hjá V. Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings. Þessa gætti X ekki að þar sem slysið var ekki tilkynnt til Vinnueftirlitsins fyrr en 20. ágúst 2020, tæpri viku eftir slysið þrátt fyrir að M hafi strax orðið óvinnufær og ljóst var að hún hafði fingurbrotnað. Þannig verður X að bera hallan af sönnunarskorti um málsatvik að því leyti sem þau eru óljós og aðila greinir á um þau. Það verður þó ekki jafnað til sönnunar bótaábyrgðar. Fyrir liggur að M var vel meðvituð um aðstæður og veit í raun ekki sjálf hvað varð til þess að skófla færibandsins kræktist í fingurinn og klemmdi hann. M hefur ekki sýnt fram á að færibaldið hafi á nokkurn hátt verið vanbúið eða að vinnuaðstæður, verklag, verkstjórn og þjálfun starfsmanna hafi verið ábótavant eða í andstöðu við ákvæði laga nr. 46/1980 og öryggisfyrirmæli reglugerðar nr. 367/2006. Þannig vissi M hvert verklagið var og fylgdi því allt þar til hún virðist hafa farið of nálægt færibandinu með höndina áður en það stöðvaðist. Hvað varðar skort á

áhættumati sbr. 65. gr. a laga nr. 46/1980 hefur heldur ekki af hálfu M verið sýnt fram á að slysið verði rakið til skorts á slíku áhættumati. Að lokum þá verður ekki talið miðað við fyrirliggjandi gögn að vinnutilhögun hafi brotið gegn 1. mgr. 53. gr. laga nr. 46/1980. Verður samkvæmt framansögðu að telja að um óhappatilvik og/eða eigin aðgæsluleysi M hafi verið að ræða. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 16. maí 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir